

EIROPAS
KOMISIJA

Briselē, 17.3.2014.
COM(2014) 171 final

2014/0093 (CNS)

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par Kanāriju salās piemērojamo AIEM nodokli

PASKAIDROJUMA RAKSTS

1. PRIEKŠLIKUMA KONTEKSTS

Līguma par Eiropas Savienības darbību (LESD) noteikumi, kas ir piemērojami tālākajiem reģioniem, pie kuriem pieder Kanāriju salas, principā nepieļauj nodokļu uzlikšanas atšķirības vietējām precēm un precēm no Spānijas vai citām dalībvalstīm. Tomēr LESD 349. pantā ir paredzēta iespēja ieviest īpašus pasākumus par labu šiem reģioniem, ņemot vērā pastāvīgus nelabvēlīgus faktorus, kas ietekmē tālāko reģionu ekonomikas un sociālās jomas stāvokli.

Ar Padomes 2002. gada 20. jūnija Lēmumu 2002/546/EK¹, kas pieņemts, pamatojoties uz EK līguma 299. panta 2. punktu, Spānijai ir atļauts līdz 2014. gada 30. jūnijam dažām precēm, kuras ražotas Kanāriju salās, piemērot atbrīvojumus no "Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias" (turpmāk – AIEM) nodokļa vai tā samazinājumus. Minētā lēmuma pielikumā ir sniegts saraksts ar precēm, kurām drīkst piemērot atbrīvojumus no nodokļa vai tā samazinājumus. Vietējā ražojuma un pārējām precēm piemērojamā nodokļa starpība atkarībā no preču veida nedrīkst pārsniegt attiecīgi 5, 15 vai 25 procentpunktus.

Lēmumā 2002/546/EK ir noteikti īpašo pasākumu pieņemšanas iemesli, tostarp nošķirtība, atkarība no izejvielām un enerģijas, nepieciešamība veidot lielākus uzkrājumus, mazs vietējais tirgus un mazattīstīts eksports. Visi kopā minētie nelabvēlīgie faktori izraisa ražošanas izmaksu palielināšanos un līdz ar to sadārdzina vietējā ražojuma preču pašizmaksu, tādējādi, neīstenojot īpašus pasākumus, šīs preces būtu mazāk konkurētspējīgas nekā ievestās, pat ņemot vērā izmaksas preču transportēšanai uz Kanāriju salām. Tas nozīmētu, ka būtu grūtāk saglabāt vietējo ražošanu. Līdz ar to Lēmumā 2002/546/EK ietvertie īpašie pasākumi bija izstrādāti tā, lai stiprinātu vietējo ražošanu, uzlabojot tās konkurētspēju.

AIEM ir netiešs valsts nodoklis, ko Kanāriju salās piemēro vienā preču piegādes posmā. Ar nodokli apliekamās bāzes pamatā importētajām precēm ir muitas vērtība un ražotāju piegādātajām precēm Kanāriju salās – visa atlīdzības summa. Konkrētie pasākumi, uz kuriem attiecas Lēmums 2002/546/EK, ievieš diferencētu nodokļu aprēķināšanu, kas ir izdevīgi dažu preču vietējai ražošanai. Šis nodokļu atvieglojums ir valsts atbalsts, kam vajadzīgs Komisijas apstiprinājums, kurš tika piešķirts ar Lēmumu par valsts atbalstu NN 22/2008.

Spānija 2010. gada 16. novembrī iesniedza Komisijai lūgumu pagarināt Lēmuma 2002/546/EK piemērošanas termiņu par diviem gadiem, lai tā beigu termiņš sakristu ar termiņu, kas attiecas uz Valstu reģionālā atbalsta pamatnostādņēm 2007.–2013. gadam².

Turklāt Spānija arī iesniedza lūgumu par diviem gadiem pagarināt Lēmuma par valsts atbalstu NN 22/2008 piemērošanas termiņu, saskaņā ar kuru atbalsts, ko sniedz Spānijas iestādes attiecībā uz AIEM, bija saderīgs ar kopējo tirgu. Komisija apstiprināja minēto pagarinājumu par diviem gadiem, pamatojoties uz savu Lēmumu par valsts atbalstu SA.31950 (N 544/2010)³, ar ko pagarināja Lēmuma par valsts atbalstu NN 22/2008 darbības termiņu līdz 2013. gada 31. decembrim.

Kas attiecas uz lūgumu pagarināt Lēmuma 2002/546/EK piemērošanas termiņu, Komisija to izvērtēja saistībā ar Kanāriju salas ietekmējošo nelabvēlīgo faktoru līmeni un nonāca pie secinājuma, ka, balstoties uz pieejamo informāciju, ir pamatoti piešķirt lūgto pagarinājumu.

¹ OV L 179, 9.7.2002., 22.-27. lpp.

² OV C 54, 4.3.2006., 13. lpp.

³ OV C 237, 13.8.2011., 1. lpp.

Komisijas 2008. gada 28. augustā pieņemtais ziņojums Padomei par īpašas kārtības piemērošanu attiecībā uz Kanāriju salās piemērojamo AIEM nodokli patiešām apstiprināja, ka AIEM nodoklis darbojas apmierinoši un nav vajadzīgi nekādi grozījumi Lēmuma 2002/546/EK noteikumos.

Tādējādi ar Padomes 2011. gada 19. decembra Lēmumu Nr. 895/2011/ES⁴ tika grozīts Lēmums 2002/546/EK, pagarinot tā piemērošanas termiņu līdz 2013. gada 31. decembrim.

Spānijas iestādes 2013. gada 4. martā lūdza Komisiju sagatavot Padomes lēmumu, kas atļauj Spānijai piemērot atbrīvojumus no AIEM vai tā samazinājumus attiecībā uz dažām precēm, kuras ražotas Kanāriju salās laikposmā no 2014. līdz 2020. gadam, un kas groza preču sarakstu un maksimālās likmes, kuras piemēro dažām no tām.

Komisija 2013. gada 28. jūnijā pieņēma jaunas reģionālā atbalsta pamatnostādnes 2014. – 2020. gadam⁵. Minētās pamatnostādnes ir daļa no plašākas stratēģijas valsts atbalsta kontroles modernizācijai, kas paredzēta izaugsmes sekmēšanai vienotajā tirgū, veicinot efektīvākus atbalsta pasākumus un Komisijai koncentrējot izpildes panākšanu lietās, kurām ir vislielākā ietekme uz konkurenci.

Ņemot vērā, ka minētās pamatnostādnes stāsies spēkā 2014. gada 1. jūlijā, šķita pamatoti uz sešiem mēnešiem pagarināt piemērošanas termiņu Lēmumam 2002/546/EK, kas grozīts ar Lēmumu Nr. 895/2011/ES, lai tā beigu termiņš sakristu ar pašreizējo pamatnostādņu beigu termiņu. Lēmums 2002/546/EK tika atbilstoši grozīts ar Lēmumu 1413/2013/ES⁶, kas pagarināja tā piemērošanas termiņu līdz 2014. gada 30. jūnijam.

Komisija ir izvērtējusi no Spānijas iestādēm saņemto lūgumu, kā arī informāciju, ko sniedza daudzas dažādās ieinteresētās personas, kuras jau ir sazinājušās ar Komisiju. Minētais lūguma izvērtējums apstiprina, ka Kanāriju salu īpatnības ierobežo to attīstību, kā arī rada papildu izmaksas uzņēmējiem, kas tur atrodas. Tādēļ ir pamatoti saglabāt atbrīvojumu no AIEM attiecībā uz sarakstu ar vietējā ražojuma rūpniecības precēm. Šis pasākums ir nepieciešams un samērīgs, kā arī neietekmē Savienības tiesiskā regulējuma integritāti un saskaņu.

2. SPĀNIJAS LŪGUMA IZVĒRTĒJUMS UN LĒMUMA PAR ATKĀPI PROPORCIONALITĀTE

Saskaņā ar LESD 110. pantu dalībvalstis citu dalībvalstu precēm tieši vai netieši neuzliek iekšējos nodokļus, kas lielāki par tiem, kas tieši vai netieši uzlikti līdzīgām vietējām precēm. Dalībvalstis turklāt neuzliek citu dalībvalstu precēm tādus iekšējos nodokļus, kas netieši aizsargā citas preces.

Tomēr, pamatojoties uz LESD 349. pantu, Padome var atļaut dalībvalstīm, kam ir tālākie reģioni, atkāpties no LESD 110. panta noteikumiem, lai ņemtu vērā šādu reģionu strukturālo sociālo un ekonomisko situāciju, ko papildina citi faktori, kas būtiski kavē to attīstību. Šāda atkāpe nedrīkst ietekmēt Savienības tiesiskā regulējuma integritāti un saskaņu, tostarp iekšējo tirgu un kopējo politiku, piemēram, kopējo nodokļu politiku, kas balstās uz LESD 113. pantu. Līdz ar to šādām atkāpēm jābūt proporcionālām, t. i., tās nedrīkst pārsniegt to, kas ir vajadzīgs, lai risinātu negatīvus pamatnosacījumus, kas kavē šo reģionu ekonomikas attīstību, un nedrīkst pārmērīgi kropļot konkurenci vienotajā tirgū. Tā rezultātā jebkura atkāpe no LESD 110. panta būtu jāierobežo, lai pilnībā vai daļēji kompensētu izmaksu neizdevīgumu, ar ko saskaras ražotāji šajos reģionos.

⁴ OV L 345, 29.12.2011., 17. lpp.

⁵ OV C 209, 23.7.2013., 1. lpp.

⁶ OV L 353, 28.12.2013., 13.–14. lpp.

Kanāriju salu ekonomika ir ļoti atkarīga no tūrisma. Šī atkarība nopietni apdraud Kanāriju salu attīstību, jo arhipelāga ekonomisko un sociālo situāciju var ārkārtīgi ietekmēt pieprasījuma izmaiņas, dabas katastrofas un ekonomikas recesija. Tieši tas notika 2008. un 2009. gadā pasaules finanšu krīzes laikā, kas ļoti ietekmēja salas apmeklējušo tūristu skaitu un līdz ar to — tās ekonomiku. Mazāka tūristu skaita dēļ strauji paaugstinājās bezdarba līmenis, pārsniedzot bezdarba līmeni kontinentālajā Spānijā, kas kopā ar Grieķiju ir viena no divām dalībvalstīm, kurās ir visaugstākais bezdarba līmenis Eiropas Savienībā. Vēl acīmredzamāk palielinājās jauniešu bezdarbs, ko var izskaidrot ar to, ka daudzi jaunieši ir atkarīgi no sezonālā darba, ko rada tūrisms.

Kanāriju salu tirgus turklāt ir mazs, tādēļ ražošanas nozares nespēj sasniegt optimālo ražošanas līmeni. Vairums rūpniecības iekārtu ir paredzētas liela mēroga ražošanai, lai kāpinātu ražīgumu un rentabilitāti. Šādas iekārtas nav paredzētas mazam tirgum, kurš rada neizmantotu ražošanas jaudu, un tas nozīmē, ka ražošanas nozares ir spiestas darboties zemākā ražošanas līmenī, nekā vajadzīgs, lai līdz minimumam samazinātu ražošanas izmaksas, savukārt tas ierobežo apjomradītu ietaupījumu iespējas.

Valstīm un teritorijām Kanāriju salu tuvumā (Maroka, Rietumsahāra un Mauritānija) ir pazemināta pirktspēja, un attīstības ievērojamās atšķirības ierobežo Kanāriju salu eksporta iespējas.

Teritoriālā sadrumstalotība un attālums līdz lielākajai daļai izejvielu ir vēl viena Kanāriju salu iezīme, kas būtiski ietekmē tajās esošo uzņēmēju papildu izmaksas, jo sadārdzina transporta izmaksas. Problēmu saasina naftas cenu celšanās, ka nopietni ietekmējis transportēšanas izmaksu kāpumu.

Kanāriju salās ūdens resursi ir ierobežoti. Ūdens nepietiekamība neapšaubāmi ietekmē tā cenu, radot neizdevīgus konkurences apstākļus salīdzinājumā ar tām ražošanas nozarēm, kas atrodas citviet Spānijā vai Eiropas Savienībā. Tas ir īpaši svarīgi nozarēm, kurās ūdens ir svarīga izejviela (piemēram, pārtikas, ķīmijas, papīra rūpniecība), kā arī tām nozarēm, kurās tiek intensīvi izmantota dzesēšana.

Ir izveidoti projekti dabasgāzes ieviešanai divās lielākajās Kanāriju salās, taču nav skaidrs, kad šo kurināmo varēs efektīvi izmantot. Dabasgāzes trūkums ir būtisks apstāklis, kura dēļ mazinās konkurētspēja, jo ražot siltumu un enerģiju, izmantojot citus avotus, ir ievērojami dārgāk.

Tā kā nav otrreizējās pārstrādes rūpnīcu, atkritumi ir jātransportē uz kontinentu un toksiskie atkritumi ir jāapstrādā ārpus Kanāriju salām, rūpniecības atkritumu apglabāšana un toksisko atkritumu apstrāde palielina vides aizsardzības izmaksas.

Iepriekš aprakstītās Kanāriju salu iezīmes zināmā mērā skar visu vietējo ražošanu. Tādēļ ir lietderīgi pārbaudīt, kā esošā nodokļu diferencētā aprēķināšana ietekmējusi vietējās ražošanas tirgus daļu, un šādu nodokļu diferencēto aprēķināšanu pielāgot, lai nodrošinātu, ka konkurence netiek pārmērīgi kropļota.

Lai izvērtētu pieņemtās diferencētās likmes, ņēma vērā gan vietējās ražošanas vidējo tirgus daļu laikposmā no 2008. līdz 2011. gadam, gan tās attīstību un citu informāciju, ko sniedza ieinteresētās personas, kas sazinājās ar Komisiju, lai sniegtu saistīto informāciju. Ražošanas nozarēs, kas ražo preces ar atšķirīgiem kopējiem muitas tarifiem, izvērtēja apvienotās tirgus daļas attīstību visām precēm, nevis tikai atsevišķām tirgus daļām. Minētie iemesli izskaidro, kāpēc precēm, kurām vietējā ražošanā ir līdzīgas vidējās tirgus daļas, ir atšķirīga maksimālā likme nodokļu diferencētai aprēķināšanai.

Tabakas gadījumā ierosināts saglabāt diferencēto likmi 25 %, un mainīt 1000 cigaretēm noteikto minimumu no EUR 6 uz EUR 18, kā pieprasījušas Spānijas iestādes.

Spānijas iestādes preču sarakstā iekļāva dažas preces ar ļoti mazu tirgus daļu vietējā ražošanā, kurām piemēros nodokļu diferencēto aprēķināšanu. Spānijas iestādes to pamatoja ar plānu palielināt minēto preču vietējo ražošanu; šāds pieaugums nebūs iespējams bez nodokļu diferencētas aprēķināšanas.

No pavisam 139 precēm, kuras minētas lūgumā, kas saņemts no Spānijas iestādēm, Komisija apstiprina pieprasīto likmi 119 precēm, bet par pārējām 20 precēm Komisija uzskata, ka diferencētajai likmei būtu jābūt zemākai, lai novērstu iespējamu konkurences kropļošanu.

Saskaņā ar Komisijas sīki izstrādāto izvērtējumu ir iespējams izveidot dažādus preču sarakstus pēc nodokļu diferencēšanas likmēm, nozares un kopējā muitas tarifa:

5%

Lauksaimniecības un zivsaimniecības produkti:

0207 11/0207 13

Minerālprodukti:

2516 90 00 00/6801/6802

Būvmateriāli:

3816/3824 40 00 00/3824 50/3824 90 45 00/3824 90 70 00/ 3824 90 97 99/ 6809

Ķīmiskās vielas:

2804 30 00 00/2804 40 00 00/3105 20 90 00/3208/3209/3210/3212 90 00 00/3213/3214/3304
99 00 00/3925 90 80 00/ 3401/3402/3406/3814 00 90/3923 90 00 00/4012 11 00/4012 12
00/4012 13/4012 19

Metālapstrādes rūpniecība:

7604/7608

Pārtikas ražošana:

0210 12 11 00/0210 12 19 00/0210 19 40 00/0210 19 81/0305 41 00/0305 43 00 90/
0901 22 00 00/1101/1102/1601/1602/1704 90 30 00/1704 90 51 00/1704 90 55 00/
1704 90 75 00/1704 90 71 00/1806/1901 20 00 00/1901 90 91 00/1901 90 99/
1904 10 10/1905/2005 20 20/2006 00 31 00/2008 11 96 00/2008 11 98 00/2008 19 92/
2008 19 93/2008 19 95/2008 19 99/2309

Dzērieni:

2009 11/2009 12 00/2009 19/2009 41/2009 49/2009 50/2009 61/2009 71/2009 79/2009 89/
2009 90/2201/2202/2204

Tekstilizstrādājumi un ādas izstrādājumi:

6112 31/6112 41

Papīrs:

4818 90 90 00/4823 90 85 90

Grafika un iespaiddarbi:

4910

10 %

Lauksaimniecības un zivsaimniecības produkti:

0203 11/0203 12/0203 19/0701 90/0703

Būvmateriāli:

2523 29 00 00/

Pārtikas ražošana:

0210 11 11 00/0210 11 31 00/1905/2105

Papīrs:

4808/4819/4823 90 40 00/

15 %

Lauksaimniecības un zivsaimniecības produkti:

0407 21 00 00/0407 29 10 00/0407 90 10 00

Būvmateriāli:

2523 90/7010

Ķīmiskās vielas:

3809 91 00/3917 21/3917 23/3917 32 00/ 3917 33 00/3917 39 00/3917 40 00/3923 10 00/3923 21 00/3923 30 10/3924 10 00

Metālapstrādes rūpniecība:

7309 00/7610 10 00 00/9403 20 80 90

Pārtikas ražošana:

0403/0901 21/1902/2103 20 00 00/2103 30/2103 90 90/2106 90 98/

Dzērieni:

2203/2208 40

Tekstilizstrādājumi un ādas izstrādājumi:

6302

Papīrs:

4818 10/4818 20/4818 30/4821

Grafika un iespieddarbi:

4909/4911

25 %

Tabaka:

2402

Ar minētajiem preču sarakstiem tiek īstenots 349. panta mērķis — pieņemt īpašus pasākumus, lai ņemtu vērā Kanāriju salu kā tālākā reģiona īpatnības, vienlaikus neizkropļojot konkurenci, kas varētu ietekmēt iekšējo tirgu.

Kad Spānijas iestādes iesniegs ziņojumu, kas paredzēts šā Padomes Lēmuma 2. pantā, būtu ieteicams Komisijai izvērtēt diferencēto likmju radīto ietekmi un vajadzību pēc izmaiņām. Tad arī būtu svarīgi pārbaudīt, vai ir palielinājusies tādu preču vietējā ražošana, par kurām ir pieprasīta nodokļu diferencēta aprēķināšana, bet kuru vietējā ražošana pagaidām nav ievērojama.

3. PRIEKŠLIKUMA JURIDISKIE ASPEKTI

Ierosināto pasākumu kopsavilkums

Atļaut Spānijai piemērot atbrīvojumu no AIEM nodokļa vai tā samazinājumu attiecībā uz vairākām Kanāriju salās ražotām precēm.

Juridiskais pamats

LESD 349. pants.

Subsidiaritātes princips

Vienīgi Padomei ir pilnvaras, pamatojoties uz LESD 349. pantu, pieņemt īpašus pasākumus par labu tālākajiem reģioniem, pielāgojot Līgumu, tostarp kopējo politikas virzienu, piemērošanu šiem reģioniem, ņemot vērā pastāvīgus nelabvēlīgus faktorus, kas ietekmē tālāko reģionu ekonomisko un sociālo stāvokli.

Līdz ar to priekšlikums atbilst subsidiaritātes principam.

Proporcionalitātes princips

Priekšlikums ir saskaņā ar proporcionalitātes principu šādu iemeslu dēļ.

Juridisko instrumentu izvēle

Ierosinātais juridiskais instruments: Padomes lēmums.

Citi instrumenti nebūtu piemēroti šāda iemeslu dēļ:

atkāpes, kas piešķirtas saskaņā ar LESD 349. pantu, ir ietvertas Padomes lēmumos.

4. IETEKME UZ BUDŽETU

Priekšlikums neietekmē Eiropas Savienības budžetu.

Priekšlikums

PADOMES LĒMUMS

par Kanāriju salās piemērojamo AIEM nodokli

EIROPAS SAVIENĪBAS PADOME,

ņemot vērā Līgumu par Eiropas Savienības darbību un jo īpaši tā 349. pantu,

ņemot vērā Eiropas Komisijas priekšlikumu,

ņemot vērā Eiropas Parlamenta atzinumu⁷,

saskaņā ar īpašo likumdošanas procedūru,

tā kā:

- (1) ņemot vērā tālāko reģionu struktūras sociālo un ekonomisko stāvokli, ko sarežģī to nošķirtība, atrašanās uz salas, mazā teritorija, sarežģītais reljefs un klimats, ekonomiskā atkarība no dažām precēm, Padome atbilstoši LESD 349. pantam pieņem īpašus pasākumus, kuru mērķis jo īpaši ir izstrādāt nosacījumus Līgumu, tostarp kopējās politikas, piemērošanai minētajiem reģioniem.
- (2) Tāpēc būtu jāpieņem īpaši pasākumi, lai izstrādātu nosacījumus Līgumu piemērošanai minētajos reģionos. Šādiem nosacījumiem ir jāņem vērā minēto reģionu īpatnības un grūtības, neietekmējot Kopienas tiesiskā regulējuma integritāti un saskaņu, tostarp iekšējo tirgu un kopējo politiku.
- (3) Galvenais nelabvēlīgais faktors, kas konstatēts Kanāriju salās, ir pakalpojumu nozares un jo īpaši tūrisma nozares pārsvars reģiona saimnieciskajā sniegumā, kā arī Kanāriju salu ekonomikas atkarība no minētās nozares un tas, ka rūpniecība ir tikai neliela daļa no Kanāriju salu IKP.
- (4) Nākamais trūkums ir arhipelāgam raksturīgā nošķirtība, kas kavē personu brīvu pārvietošanos, preču un pakalpojumu brīvu apriti. Palielinājusies atkarība no noteiktiem transporta veidiem, gaisa un jūras transporta, jo tie ir transporta veidi, kas vēl nav pilnībā liberalizēti. Ražošanas izmaksas ir augstākas, jo minētie transporta veidi ir mazāk efektīvi un dārgāki nekā autotransports vai dzelzceļš.
- (5) Šādas nošķirtības papildu sekas ir augstākas ražošanas izmaksas, jo rodas atkarība no izejvielām un enerģijas, nepieciešamība veidot lielākus uzkrājumus un grūtības, kas ietekmē ražošanas iekārtu piegādi.
- (6) Mazais tirgus, mazattīstītais eksports, arhipelāga ģeogrāfiskā sadrumstalotība un nepieciešamība nodrošināt daudzveidīgas, bet mazas ražošanas līnijas, lai apmierinātu maza tirgus vajadzības, ierobežo iespējas gūt apjomradītus ietaupījumus.
- (7) Daudzos gadījumos ir sarežģītāk vai dārgāk saņemt specializētus pakalpojumus un tehniskus pakalpojumus, organizēt vadītāju un tehniskā personāla apmācības vai

⁷ OV C [...].

noslēgt apakšlīgumus vai veicināt uzņēmumu paplašināšanos ārpus Kanāriju salu tirgus. Ierobežotie izplatīšanas veidi arī izraisa pārmērīgu preču uzkrāšanos.

- (8) Kas attiecas uz vidi, rūpniecisko atkritumu apglabāšana un toksisko atkritumu apstrāde sadārdzina vides aizsardzības izmaksas. Šādas izmaksas ir augstākas, jo pārstrādes rūpnīcas ir tikai konkrētām precēm, atkritumi jātransportē uz kontinentu un toksiskie atkritumi jāapstrādā ārpus Kanāriju salām.
- (9) Pamatojoties uz visu šo informāciju un Spānijas iestāžu paziņojumu, ir ieteicams pagarināt atļauju piemērot nodokli sarakstam ar precēm, attiecībā uz kurām var atļaut piemērot atbrīvojumus par labu vietējām precēm.
- (10) Ar Padomes 2002. gada 20. jūnija Lēmumu 2002/546/EK⁸, kas pieņemts, pamatojoties uz EK līguma 299. pantu, Spānijai sākotnēji atļāva līdz 2011. gada 31. decembrim dažām precēm, kuras ražo Kanāriju salās, noteikt atbrīvojumus no nodokļa, kas pazīstams kā "Arbitrio sobre Importaciones y Entregas de Mercancías en las Islas Canarias" (turpmāk – AIEM), vai tā samazinājumus. Minētā lēmuma pielikumā ir sniegts saraksts ar precēm, kurām drīkst piemērot atbrīvojumus no nodokļa vai tā samazinājumus. Vietējā ražojuma un pārējām precēm piemērojamā nodokļa starpība atkarībā no preču veida nedrīkst pārsniegt attiecīgi 5, 15 vai 25 procentpunktus.
- (11) Padomes 2011. gada 19. decembra Lēmums Nr. 895/2011/ES⁹ grozīja Lēmumu 2002/546/EK, pagarinot tā piemērošanas termiņu līdz 2013. gada 31. decembrim.
- (12) Padomes 2013. gada 17. decembra Lēmums Nr. 1413/2011/ES¹⁰ grozīja Lēmumu 2002/546/EK, pagarinot tā piemērošanas termiņu līdz 2014. gada 30. jūnijam.
- (13) AIEM ir nodoklis, kas paredzēts Kanāriju salu rūpnieciskās ražošanas nozaru neatkarīgai attīstībai un salu ekonomikas dažādošanai.
- (14) Maksimālais atbrīvojums, ko var piemērot konkrētām rūpnieciskām precēm, atkarībā no nozares un preces veida svārstās no 5 % līdz 15 %.
- (15) Maksimālais atbrīvojums, kas piemērojams tabakas izstrādājumiem, tomēr ir augstāks, jo tabakas nozare ir izņēmums. Tabakas nozare, kas Kanāriju salās ir būtiski augusi, vairākus gadus ir ļoti izteikti samazinājusies. Kanāriju salu tabakas ražošanas lejupslīdes pamatā ir, protams, iepriekš aprakstītie tradicionālie nelabvēlīgie faktori, ko rada nošķirtība. Nav iemesla saglabāt ievērojamu atbrīvojumu attiecībā uz tabaku. Atbrīvojums no nodokļiem ir tiešā saistībā ar mērķi uzturēt ražošanu Kanāriju salās.
- (16) Mērķi — veicināt Kanāriju salu sociālekonomisko attīstību — valsts līmenī atspoguļo nodokļa mērķis un tā radīto ienākumu sadale. Ir juridiski saistoši iekļaut šā nodokļa radītos ieņēmumus Kanāriju salu ekonomikas un nodokļu sistēmas resursos un to izmantot ekonomiskās un sociālās attīstības stratēģijai, kas ietver vietējās saimnieciskās darbības atbalstīšanu.
- (17) Šādi pasākumi piemērojami sešarpus gadus. Tomēr būs nepieciešams izvērtēt to rezultātus. Tādēļ Spānijas iestādēm Komisijai vēlākais līdz 2017. gada 30. septembrim jāiesniedz ziņojums par to, kā tiek piemēroti šīs regulas 1. pantā minētie pasākumi, lai pārbaudītu īstenoto pasākumu ietekmi un to ieguldījumu vietējās saimnieciskās darbības atbalstīšanā un uzturēšanā, ņemot vērā nelabvēlīgos faktorus, kas ietekmē

⁸ OV L 179, 9.7.2001., 22. lpp.

⁹ OV L 345, 29.12.2011., 17. lpp.

¹⁰ OV L 353, 28.12.2013., 13.–14. lpp.

tālākos reģionus. Pamatojoties uz šo, piemērošanas joma un atbrīvojumi, kas atļauti saskaņā ar Kopienas noteikumiem, vajadzības gadījumā tiks pārskatīti.

(18) Fiskālajām priekšrocībām attiecībā uz AIEM jāpaliek samērīgām, lai neietekmētu Savienības tiesiskā regulējuma integritāti un saskaņu, tostarp saglabātu neizkropļotu konkurenci iekšējā tirgū un valsts atbalsta politiku.

(19) Šis lēmums neskar iespējamo LESD 107. un 108. panta piemērošanu,

IR PIENĒMUSI ŠO LĒMUMU.

1. pants

1. Atkāpjoties no Līguma par Eiropas Savienības darbību 28., 30. un 110. panta, Spānijas iestādēm ir atļauts līdz 2020. gada 31. decembrim attiecībā uz pielikumā uzskaitītajiem produktiem, kas ir ražoti Kanāriju salās, noteikt pilnīgu atbrīvojumu no nodokļa, kas pazīstams kā "Arbitrio sobre las Importaciones y Entregas de mercancías en las Islas Canarias (AIEM)", vai šāda nodokļa daļēju samazinājumu. Šādiem atbrīvojumiem jābūt daļai no ekonomiskās un sociālās attīstības stratēģijas Kanāriju salām un jāpalīdz veicināt vietējā saimnieciskā darbība.

2. Piemērotie atbrīvojumi vai samazinājumi, kas minēti 1. punktā, kopumā nedrīkst radīt atšķirības, kas pārsniedz:

a) 5 % par precēm, kas uzskaitītas pielikuma A iedaļā;

b) 10 % par precēm, kas uzskaitītas pielikuma B iedaļā;

c) 15 % par precēm, kas uzskaitītas pielikuma C iedaļā;

d) 25 % par precēm, kas uzskaitītas pielikuma D iedaļā. Tomēr Spānijas iestādes drīkst noteikt minimālo nodokli par cigaretēm, kas nepārsniedz EUR 18 par 1000 cigaretēm un kas piemērojams tikai tad, ja no vispārīgās nodokļu piemērošanas izrietošais AIEM nodoklis ir mazāks par šo likmi.

2. pants

Spānijas iestādes vēlākais līdz 2017. gada 30. septembrim iesniedz Komisijai ziņojumu par to, kā tiek piemēroti šīs regulas 1. pantā minētie pasākumi, lai pārbaudītu īstenoto pasākumu ietekmi un to ieguldījumu vietējās saimnieciskās darbības atbalstīšanā un uzturēšanā, ņemot vērā nelabvēlīgos faktorus, kas ietekmē tālākos reģionus.

Pamatojoties uz to, Komisija iesniedz ziņojumu Padomei, kurā pilnībā izvērtēti ekonomiskie un sociālie aspekti, un vajadzības gadījumā priekšlikumu par šā lēmuma noteikumu pielāgošanu.

3. pants

Šo lēmumu piemēro no 2014. gada 1. jūlija.

4. pants

Šis lēmums ir adresēts Spānijas Karalistei.

Briselē,

*Padomes vārdā —
priekšsēdētājs*